

ADORACE

MARIA, MATKA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

-Zpěv

Chválená a velebená budiž bez ustání... 3x
Též Neposkvrněné početí nejblahoslavenější Panny a Matky Boží Marie.

Úvod

Dn. 1746: „Buď veleben, milosrdný Bože,
Že ses ráčil z nebe na tuto zemi ponížít,
Velebíme tě v hluboké pokoře,
Žes celý lidský rod ráčil povýšit.

Nesmírný, převeliký v milosrdenství svém,
Z lásky k nám přijímáš tělo,
Z Panny neposkvrněné, hříchem nikdy netknuté,
Neboť tak se ti před věky zalíbilo...

...Skrze ni, jako skrze kříšťál,
Do nás proniklo tvé milosrdenství,
Skrze ni se člověk Bohu milým stal,
Skrze ni nám plynou prameny všech milostí.“

S vděčností a v pokoře poklekáme Pane před tebou, jenž jsi zde přítomen v Nejsvětější svátosti oltářní. Chceme tento čas strávit s tebou, s tvou matkou Pannou Marií a se svatou sestrou Faustynou. Chceme vzdát Bohu dík a chválu za to, že se Maria stala i matkou naší.

„U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle Tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.“ (J 19,25-27)

(chvíle ticha)

-Zpěv

1.

Již od samého počátku byla Maria Bohem vyvolena za Matku Božího Syna. Mohla se jí stát díky velkému Božímu milosrdenství, pro budoucí bolestné umučení, smrt a

zmrtvýchvstání Ježíše Krista, jež se stalo zdrojem milosti a spásy pro celý svět. Z probodeného boku Kristova se vylila krev a voda, pramen milosrdenství k záchraně zbloudilých duší – nás hříšníků, abychom mohli mít účast na Boží přirozenosti. Maria měla na této milosti podíl od samého počátku, nepotřebovala křest, její duše byla čistá – plná milosti.

Svatá Faustyna vždy uctívala Marii jako Matku Božího Syna, vtěleného Milosrdenství. Ta k ní často přicházela ve zjeveních i s Ježíšem v náručí.

Dn. 625: „Když jsem se večer modlila, Matka Boží mi řekla: - Váš život má být podobný mému, tichému a skrytému životu, máte stále obnovovat spojení s Bohem a prosit za lidstvo...“

Dn. 635: „...já jsem světu dala Spasitele a ty máš světu říkat o jeho velikém milosrdenství a připravit svět na jeho druhý příchod, kdy přijde ne jako milosrdný Spasitel, ale jako spravedlivý soudce... Den spravedlnosti, den Božího hněvu je stanoven, andělé se před ním chvějí. Říkej duším o tom velikém milosrdenství, dokud je čas slitování; budeš-li nyní mlčet, budeš se v onen strašný den zodpovídat za veliký počet duší. Ničeho se neboj, buď věrná až do konce, já s tebou soucítím.“

(chvilé ticha)

-Zpěv (zpívána litanie k Panně Marii „bavorské“ – 1. a 2. sloka)

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

K: Chválí tě andělů kůry,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Chválí tě svatí Boží,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Chválí tě blažených sbory,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Chválí tě Církev svatá,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Chválí tě synové Evy,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

K: Matka jsi milostí Boží,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Matka jsi moudrosti pravé,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Matka jsi věčné rady,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Matka jsi duchovní síly,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Matka jsi překrásné lásky,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

2.

Sestra Faustyna uctívala Pannu Marii také jako tu, skrze kterou Bůh zahrnuje milosrdenstvím každého člověka. Matka Boží nebyla pro ni jen vzorem čistoty, poslušnosti, důvěry a lásky k Bohu, podřízenosti vnuknutí Ducha Svatého či pokorného plnění Boží vůle. Byla pro ni především vzorem mateřské citlivosti a vnímavosti vůči rozličným potřebám druhých – Faustyna v ní viděla prostřednici všech milostí, Matku milosrdenství. Často jí proto svěřovala sebe samu, všechny záležitosti své i svých bližních.

Dn. 315: „† Matko Boží, tvá duše byla ponořena do moře hořkostí, shlédni na své dítě a nauč mě trpět a v utrpení milovat. Posilni mou duši, ať ji nezlomí bolest. Matko milosti, nauč mě žít s Bohem.“

Dn. 874: „Maria, Panno Neposkvrněná, vezmi mě pod svou mimořádnější ochranu a střež čistotu mé duše, mého srdce i těla, tys vzorem i hvězdou mého života.“

(chvíle ticha)

-Zpěv (zpívaná litanie k Panně Marii „bavorské“ – 3. a 4. sloka)

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

K: Nebes jsi Královna krásná,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Panenství koruna zlatá,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Studnice ctnosti Ty čistá,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Naděje rajske Ty kněžna,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Nevěsta neposkvrněná,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

K: Blažených radost Ty milá,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Věrných jsi chvála Ty stálá,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Vítězů pomoc Ty mocná,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Všechny svatých zářivá hvězda,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Pokorných synů Ty láska,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

3.

Svatá Faustyna měla již od dětských let k Matce Boží velmi osobní a vřelý vztah. Pannu Marii vnímala nejen jako Matku Božího Syna, ale stejnou měrou i jako svou vlastní, duchovní matku. Doslovně vzala za svůj Ježíšův odkaz z kříže a stejně jako svatý Jan přijala Matku Boží k sobě, do svého života, do svého srdce. V den svých věčných slibů se k ní takto modlila:

Dn. 240: „...Matko Boha, Nejsvětější Maria, Matko má, jsi nyní mimořádnějším způsobem mou Matkou, a sice proto, že tvůj milovaný Syn je mým Ženichem, takže jsme oba tvými dětmi. Kvůli Synu mě musíš milovat. Maria, má předrahá Matko, řid' můj vnitřní život, aby byl milý tvému Synu...“

Vztah mezi Pannou Marií a sestrou Faustynou byl jako vztah mezi milující matkou a její věrnou dcerou. Díky ní se naučila žít život tichý a pokorný, život tak často skrytý lidskému oku a přesto tak plodný v Ježíšově spasitelném poslání.

Dn. 785: „...Má dcero, usiluj o tichost a pokoru, aby si Ježíš, který neustále bydlí ve tvém srdci, mohl odpočinout. Adoruj ho ve svém srdci... Ustavičně s ním přebývej... on bude tvou silou, s tvory udržuj styk natolik, nakolik je to nutné a nakolik to vyžadují tvé povinnosti...“

(chvilé ticha)

-Zpěv (zpívána litanie k Panně Marii „bavorské“ – 5. a 6. sloka)

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

K: Ty jsi prut kořene Jesse,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Tys chvála Svatého Ducha,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Nového zákona archa,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Nebeské vlasti Ty brána,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Zrcadlo Církve Ty svatá,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

K: Hříšných Ty záruko spásná,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: V zármutku útěcho sladká,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Záštitu Božího lidu,

L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Příčino radosti naší,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.
K: Svatých Ty přesvatá Matko,
L: slyš, Maria, svých dítek hlas.

Všichni: Matko Boží, voláme k Tobě.

Závěr

Dn. 79: „Maria, Matko má a Paní má, odevzdávám ti svou duši i tělo, život i smrt, i to, co přijde po ní. Všechno vkládám do tvých rukou, Matko má, přikryj svým panenským pláštěm mou duši a uděl mi milost čistoty srdce, duše i těla a chraň mě svou mocí před všemi nepřáteli a zvláště před těmi, kteří svou zlobu přikrývají maskou ctnosti...“

(chvíle ticha)

-Zpěv

Modlitba před svátostným požehnáním: „Bože, vyznáváme před tebou svou víru v tvého Syna Ježíše Krista; on se pro nás narodil z Panny Marie, zemřel za nás na kříži a je mezi námi přítomen v této svátosti; prosíme tě, dej, ať z tohoto božského pramene načerpáme milost věčné spásy. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.“

Svátostné požehnání

-Zpěv